

aldeles ude af Betragtning. Jeg har en temmelig lang Praksis som Sogneraadsformand og har i en lang Aarrække haft med Bestyrelsen af Fattigvæsenet at gøre og har ogsaa haft med Bestyrelsen af Fattiggaarde at gøre i mange Aar, og jeg kan sige, at jeg har gjort den Erfaring, at det vilde være særdeles human Bestemmelse, om man fastholdt lige det omvendte. I alt Fald har det været et ledende Princip for mig at fastholde bestemt, at i intet Tilfælde maatte gamle og svagelige Personer anbringes i Fattiggaarde, og jeg er vis paa, at det vilde være heldigt, om man havde sat en lignende Bestemmelse ind her i Stedet for det, der nu staar. Jeg skulde med Glæde have stemt for, at man ikke havde Lov til i noget Tilfælde mod den fattiges Vilje at anbringe gamle og svagelige Personer paa Fattiggaarde.

En anden uheldig Bestemmelse finder jeg i § 33. Det forekommer mig, at der her er en Modsigelse til Stede. For det første staar der, at der skal være mindst en Arbejdsanstalt i hvert Amt, men efter Udtrykkene senere hen i Paragraffen kunde det se ud, som om der dog kunde være Tale om, at flere Amtskommuner kunde oprette en saadan Anstalt i Føring; der synes saaledes her at være en Modsigelse. Smidlertid er jeg tilbøjelig til at tro, at Meningen er, at der skal senest inden 5 Aar efter denne Lovs Krafttræden være mindst en Arbejdsanstalt i hvert Amt. Jeg anser Bestemmelsen for meget uheldig, og jeg tror ikke, at der er Trang til disse mange Arbejdsanstalter. Jeg tror, at 3-4 for det hele Land vilde være tilstrækkeligt. Jeg har i alle de Aar, hvori jeg har haft med Fattigvæsenet at gøre, ikke kendt et eneste Eksempel paa, at der var Grund til fra den Kommune, jeg har staaet i Forhold til, at sende nogen til en saadan Tvangsarbejdsanstalt. Jeg tror, at de Personer, der er Tale om her, ville blive saa faa, at det er for meget at sige, at der skal være een eller flere af den Slags i hvert Amt, og at det navnlig er urigtigt, naar det pålægges Amtet at bygge disse Anstalter, uden at Købstæderne skulle deltage i at opføre dem, medens Købstæderne skulle have samme Ret til at benytte dem som Amtet, der ikke en Gang har Lov til at sige, paa hvilke Bilskaar det maa ske. Det er nemlig Justitsministeren, der nærmere kan bestemme den Betaling, det Bidrag, som Købstadskommunerne have at yde for de Kommuner, som de anbringe paa saadanne Anstalter. Det anser jeg for en Bestemmelse, som jeg ikke godt kan give min Stemme.

Dernæst skal jeg gaa over til at omtale

§ 41, der indeholder Straffebestemmelser, der efter min Mening ere af en saadan Art, at jeg vil tage det i alvorlig Betænkning, om jeg overhovedet kan stemme for et Lovforslag, der indeholder saadanne Straffebestemmelser. Det er en af Pletterne paa Lovforslaget, som jeg vilde sætte megen Pris paa at borte. Jeg skal ikke læse Paragraffen op, jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa, at i Paragraffen siges, at Fattigbestyrelsen har Lov til med Samtykke af Politimesteren at ikende Straf af Henrettelse i Fængsel eller Tvangsarbejdsanstalt i et Tidrum af indtil 6 Maaneder. Jeg har stor Tillid til Kommunalbestyrelserne i det hele taget, men jeg mener dog, at det er for vidt at gaa at lade dem have Myndighed til for saadanne Forseelser, som her er Tale om, f. Eks. for huslig Udyd og Uorden, ligesom for stødesløs Omgang med eller Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele o. s. v., at anbringe fattige i Fængsel eller paa en Tvangsarbejdsanstalt i indtil 6 Maaneder. Det er en saare uheldig og meget inhuman Bestemmelse overfor de fattige. Jeg har dernæst ligeledes meget imod Bestemmelsen i det følgende Stykke om Anvendelsen af Spændetroje.

Jeg nævner derefter blot § 44, der indeholder Bestemmelser om, hvilke Ydelser der ikke skulle henregnes til Fattighjælper, saasom Udgifter til Læge, Jordemoder og Begravelsesomkostninger, Bestemmelser, jeg fuldt kan samstemme med, men jeg beklager, at ikke samtidig Udgifterne til Sygepleje, Medicin og Sygehus ere medoptagne; jeg forstaaer ikke, hvorfor man har gjort Skel der.

Der er naturligvis flere Enkeltheder i dette Lovforslag, som jeg har imod, og som jeg er betænkelig ved, men jeg skal standse her og indskrænke mine Bemærkninger om de enkelte Paragraffer i Lovforslaget til, hvad jeg her har sagt. — Der er imidlertid en almindelig Bemærkning om Lovforslaget i dets Helhed, jeg gjerne vil gøre til Slutning. Jeg har som sagt i mange Aar haft med det offentlige Fattigvæsen at gøre, men jeg har ved Siden deraf i henved 30 Aar haft med Bestyrelsen af det frivillige Fattigvæsen at gøre i et Sogn, hvor man raader over forholdsvis store Midler til den frie Fattighjælp. Jeg har lagt Mærke til en meget stor Forskel paa disse to Arter af Forsørgelse, og jeg tror, at mange ærede Medlemmer i dette Ring have gjort lignende Erfaringer. Jeg har gjort den Erfaring, at det offentlige Fattigvæsen i mange Henseender er en Forbanelse, at det offentlige Fattigvæsen virker demoraliserende, trykker dybere og dybere ned, at det offentlige Fattigvæsen er en Sub-